

Sygn. akt **VII U 612/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lucyna Stąsik - Żmudziak

Protokolant - st. sekr. sądowy Wioletta Wójtowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2015 roku w Lublinie

sprawy C. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania C. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału (...)

z dnia 1 marca 2015 roku, znak: (...)/ (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 01.03.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w L. dokonał waloryzacji od 01.03.2015 roku emerytury przysługującej C. J., w ten sposób, że kwotę świadczenia ustalonego na dzień 28.02.2015 r., tj. 1687,92 zł podwyższył poprzez pomnożenie przez wskaźnik waloryzacji 100,68%. Ustalona kwota emerytury wyniosła 1699,40 zł. i ze względu na fakt, że kwota podwyżki była niższa niż 36.00 zł, wobec tego wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono przez dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 28.02.2015 r., tj. 1687,92 zł kwoty waloryzacji, tj. 36.00 zł. W efekcie emerytura po waloryzacji od 1.03.2015 r. została ustalona na kwotę 1723,92 zł. (decyzja k.107ae)

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w dniu 20.03.2015r. C. J.. Nie precyzując zarzutów do decyzji podał, że nie zgadza się z wyliczeniem - „wszystko nabył prawnie a nie ma tego, jest źle”. (odwołanie k. 2as)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS w L. wnosił o oddalenie odwołania wskazując podstawy prawne i zastosowany sposób waloryzacji świadczenia emerytalnego wnioskodawcy. (k. 3 as)

Na rozprawie wnioskodawca popierał odwołanie. Podał, że nie zgadza się z decyzją gdyż uważa, że powinien otrzymywać emeryturę w wysokości 2050 zł. Wskazał, że z emerytury potrącane są alimenty, należności Urzędu Skarbowego. Jego zdaniem zabrany mu został dodatek pielęgnacyjny. Zgadzał się z tym, że prawidłowo dodano mu kwotę 36 zł. ale według niego ma za małą emeryturę bo ZUS powinien mu wypłacać 100% a ma wypłacane 80% i nie jest to pełna emerytura, która powinna być mu zwaloryzowana po ukończeniu 65 lat. Nadto podał, że jeszcze 3 miesiące po uzyskaniu świadczenia pracował ale ZUS zaliczył mu ten okres. W ocenie wnioskodawcy emerytura jest za mało a będzie więcej gdy ZUS mu jej naliczy. Wniosków dowodowych nie zgłaszał.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

C. J., ur. (...) na mocy rozporządzenia MPiPS z 26.01.1990r. w sprawie wcześniejszych emerytur dla pracowników zwalnianych z pracy z przyczyn dotyczących zakładów pracy od 01.01.1995r., tj. od ustania zatrudnienia uprawniony jest do emerytury. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił 36 lat i 11 miesięcy okresów składkowych oraz 8 miesięcy okresów nieskładkowych a do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przychód, który stanowił podstawę wymiaru składek z 5 lat kalendarzowych tj. od 01.01.1982r. do 31.12.1986r. i ustalono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 117,66%. Obliczając wysokość emerytury uwzględniono zwiększenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie rolne- 1,21% (decyzja k. 11ae)

W lutym 1995 roku wnioskodawca złożył wniosek o zwiększenie stażu okresu zatrudnienia dołączając świadectwo pracy dokumentujące zatrudnienie w okresie od 09.01.1995r. do 28.02.1995r. (k. 13-14 ae)

Decyzją z 12.03.1996r. doliczono dokumentowany okres zatrudnienia ustalając w decyzji emerytalnej okres składkowy na 37 lat okresów składkowych i odpowiednio korygując wysokość należnej emerytury. (decyzja k. 16ae) Wnioskodawca nigdy już nie podejmował zatrudnienia.

W listopadzie 2001r. od 01 stycznia 2002r. w związku z weryfikacją emerytury ponownie ustalono jej wysokość przyjmując do ustalenia wysokości dotychczasową podstawę jej wymiaru, ale wyższy staż składkowy tj. 37 lat i 1 miesiąc. (decyzja k. 50ae)

W okresie wypłaty emerytury przez ZUS wnioskodawca niemal stale miał dokonywane potrącenia w związku z egzekucją administracyjną w oparciu o przesyłane tytuły wykonawcze. (np. k. 26, 29, 33, 35, 41, 53)

W dniu 23.04.2003r. do ZUS wpłynęło od Komornika Sadowego w L. wezwanie do dokonywania potrąceń z emerytury wnioskodawcy w związku z tytułem wykonawczym- protokołem ugody SR w Lublinie w sprawie V RC 1364/02, na mocy której wnioskodawca zobowiązał się do alimentów w kwocie po 300,00 zł miesięcznie. Oprócz tego potrąceniu podlegały koszty komornicze, zaległe alimenty i odsetki. (k. 63ae) Od 01.06.2003 roku świadczenie emerytalne zostało zmniejszone z powodu potrącania świadczeń alimentacyjnych i innych potrąceń. (decyzja k. 66ae)

O wysokości potrąceń i tytułach potrąceń ZUS powiadamiał wnioskodawcę.

W październiku 2005 roku wnioskodawca domagał się przeliczenia wysokości emerytury w związku z wykonywaną pracą na budowie eksportowej, przedkładając 16.01.2006r. zaświadczenie Rp-7 obejmujące zarobki zastępcze za okres 1987-1988. (k. 81-83 i 87-88)

Decyzją z 27.01.2006r. ZUS odmówił przeliczenia świadczenia gdyż wyliczone w innych wariantach wskaźniki wysokości wymiaru były niższe niż ten przyjęty dotychczas do wyliczenia emerytury. (decyzja k. 92ae)

Wnioskodawca decyzji tej nie skarżył i stała się prawomocna. Od tego momentu wnioskodawca nie składał do ZUS żadnych wniosków o przeliczenie ani żadnych dokumentów, które miałyby wpływ na wysokość jego emerytury.

Na podstawie decyzji z dnia 01.03.2008r. ponownie ustalono wysokość świadczenia wnioskodawcy obliczając emeryturę od kwoty bazowej podwyższonej do 100% przeciętnego wynagrodzenia, przyjętego do obliczenia tego świadczenia. (decyzja k. 97ae)

W kwietniu 2009 roku komornik zaktualizował zajęcie informując, że nadal potrąceniu z emerytury podlegają alimenty bieżące w kwocie 300,00zł. oraz opłata komornicza 54,43zł. (k.100ae) i w związku z tym na nowo określono wysokość emerytury do wypłaty z powodu zakończenia potrąceń alimentów zaległych. (decyzja k. 101ae) każdego roku emerytura wnioskodawcy z dniem 01 marca była ustawowo waloryzowana. (decyzje emerytalne np. k. 102, 103 ae)

Decyzją z dnia 20.08.2011r. od (...) po osiągnięciu przez wnioskodawcę 75 lat przyznano mu dodatek pielęgnacyjny. (decyzja k. 106ae)

Skarżoną decyzją, wydaną z urzędu, niepoprzedzoną żadnymi innymi wnioskami C. J., ZUS dokonał waloryzacji od 01.03.2015 roku emerytury, w ten sposób, że kwotę świadczenia ustalonego na dzień 28.02.2015 r., tj. 1687,92 zł podwyższył poprzez pomnożenie przez wskaźnik waloryzacji 100,68%. Ustalona kwota emerytury wyniosła 1699,40 zł. i ze względu na fakt, że kwota podwyżki była niższa niż 36,00 zł, wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono przez dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 28.02.2015 r., tj. 1687,92 zł kwoty waloryzacji, tj. 36,00 zł. W efekcie emerytura po waloryzacji od 1.03.2015 r. została ustalona na kwotę 1723,92 zł. Do emerytury nadal przysługuje dodatek pielęgnacyjny w kwocie 208,17 zł. Świadczenie zmniejszono z powodu potrąceń świadczeń alimentacyjnych, tj. o 354,43 zł.

Od 1 marca 2015 r. podstawę opodatkowania stanowiła miesięcznie kwota 1724,00 zł. Od 1 marca 2015 r. zaliczka na podatek odprowadzana do urzędu skarbowego wynosiła 130,00 zł., składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosiła łącznie 155,15 zł, w tym odliczana od podatku 133,60 zł, odliczana z kwoty świadczenia 21,55 zł. W związku z powyższymi potrąceniami od 1 marca 2015 r. wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1292,51 zł.

Jednocześnie w decyzji wskazano, że podstawa wymiaru emerytury po waloryzacji od 1 marca 2015 r. wynosi 2481,04 zł. (decyzja k.107ae)

Sąd zważył, co następuje;

Odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne. Skarżona decyzja jest prawidłowa. Sąd dokonał analizy wszystkich decyzji emerytalnych wnioskodawcy i nie dopatrył się w nich żadnych elementów, które by wskazywały, że ustalona w decyzji z dnia 01.03.2015r. wysokość emerytury wnioskodawcy jest nieprawidłowa.

Podkreślić należy, że skarżona decyzja jest decyzją wydaną z urzędu w związku z dokonywaną corocznie waloryzacją świadczeń emerytalnych.

Przed jej wydaniem wnioskodawca nie składał żadnych wniosków do organu emerytalnego ani żadnych dokumentów, które miałyby wpływ na wysokość jego emerytury. W sprawie nie zaistniały oprócz waloryzacji żadne elementy, które miałyby powodować skorygowanie wysokości emerytury. Nadal potrąceniu podlegają bieżące alimenty oraz opłata związana z kosztami komorniczymi. W dalszym ciągu wnioskodawca jest uprawniony do dodatku pielęgnacyjnego, jego wypłata w aktualnie obowiązującej kwocie 208,17zł. została wskazana w decyzji i wbrew twierdzeniom wnioskodawcy nie jest wstrzymana ani zabrana. Od wypłacanej emerytury ZUS pobiera należności publicznoprawne. Do Urzędu Skarbowego jest odprowadzana zaliczka na podatek dochodowy oraz składka na ubezpieczenie zdrowotne w ustawowych wysokościach. Podstawę opodatkowania i ustalenie wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne stanowi kwota emerytury 1724,00zł. ustalona po dokonanej od dnia 01.03.2015r. waloryzacji.

W myśl art. 88 ust. 1-4 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca. Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację. Waloryzacja obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji.

W 2015r. waloryzacja polega na podwyższeniu kwoty świadczenia w wysokości przysługującej w dniu 28.02.2015r. wskaźnikiem waloryzacji wynoszącym 100,68%, przy czym podwyżka nie może być niższa niż 36 zł - w przypadku emerytur, emerytur pomostowych, nauczycielskich świadczeń kompensacyjnych, rent z tytułu całkowitej niezdolności do pracy oraz rent rodzinnych.

Stosownie bowiem do art. 6 ust. 1-2, 5-6 ustawy z dnia 23.10.2014r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 1 grudnia 2014 r. nr 1682) w 2015r. waloryzacja od dnia 1 marca polega na podwyższeniu kwoty świadczenia, w wysokości przysługującej w dniu 28 lutego 2015r., wskaźnikiem waloryzacji, ustalonym zgodnie z art. 89 ustawy, o której mowa w art. 1, nie mniej niż o

kwotę 36 zł. Waloryzacja podstawy wymiaru świadczenia z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych polega na pomnożeniu podstawy wymiaru świadczenia przez wskaźnik stanowiący iloraz zwaloryzowanej kwoty świadczenia z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i kwoty tego świadczenia ustalonej na dzień poprzedzający termin waloryzacji. W przypadku rent z tytułu częściowej niezdolności do pracy i rent inwalidzkich III grupy kwota waloryzacji, o której mowa w ust. 1, wynosi nie mniej niż 27 zł. W przypadku emerytury częściowej kwota waloryzacji, o której mowa w ust. 1, wynosi nie mniej niż 18 zł.

Jak wskazano wyżej, w skarżonej decyzji dokonano waloryzacji emerytury wnioskodawcy oraz podano wysokość zwaloryzowanej podstawy wymiaru emerytury w kwocie 2481,04zł. Należy tu podkreślić, że zwaloryzowana podstawa wymiaru emerytury nie jest kwotą emerytury do wypłaty. Podstawa wymiaru emerytury jest elementem służącym do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury a w konsekwencji samej emerytury. Tymczasem wnioskodawca jak wynika z jego wyjaśnień tej kwoty- zaokrąglając ją do 2500,00zł.- domaga się do wypłaty jako należnej mu emerytury.

Żądanie to jest zupełnie bezpodstawne. Wnioskodawca jest subiektywnie przekonany, że emerytura jest za niska, ale nie jest prawdą, że ma wypłacaną emeryturę w wysokości 80% a należąca jest mu po osiągnięciu wieku 65 lat emerytura 100%. W związku z uzyskaniem prawa do emerytury we wcześniejszym wieku otrzymuje pełną emeryturę a nie w obniżonej wysokości i nie ma podstaw do jej podwyższenia po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego.

Emerytura jest pochodną stażu ubezpieczeniowego, podstawy wymiaru emerytury ustalonego na podstawie kwot z odpowiedniego okresu stanowiących podstawę wymiaru składek (tu: u wnioskodawcy najkorzystniejszy okres 5 lat z okresu od 1982 do 1986), ustalonego na tej podstawie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, kwoty bazowej, zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie rolne. Jak wskazano wyżej analiza wszystkich tych elementów prowadzi Sąd do wniosku, że zostały prawidłowo u wnioskodawcy zastosowane i nie ma żadnych nieprawidłowości we wcześniejszych decyzjach ustalających wysokość emerytury.

Wnioskodawca na dzień 28.02.2015r. miał ustaloną w oparciu o dotychczasową podstawę wymiaru i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru oraz przysługujący dodatek z tytułu opłacania składek rolnych wysokość emerytury na kwotę 1687,92zł. Tą kwotę pomnożono przez obowiązujący w 2015r. wskaźnik waloryzacji 100,68%, co dało kwotę 1699,40zł. Ze względu na to, że tak ustalona kwota podwyżki była niższa niż 36 zł. to w stosunku do wnioskodawcy zastosowano drugi sposób ustalenia zwaloryzowanej emerytury w celu zagwarantowania mu od 01.03.2015r. podwyżki o 36 zł, mianowicie w ten sposób, że do kwoty emerytury obowiązującej na dzień 28 lutego dodano 36,00zł. i w ten sposób uzyskano nową wysokość emerytury 1723,92zł., która stanowi tzw. kwotę emerytury brutto, stanowiącą po zaokrągleniu do pełnych złotych podstawę do obliczenia należnej zaliczki na podatek dochodowy, składki zdrowotnej, potrąceń alimentacyjnych. Wysokość należnej zaliczki na podatek dochodowy jak i składki zdrowotnej w wysokościach podlegających potrąceniu z podatku dochodowego jak i z kwoty świadczenia jest zgodna z przepisami ustawowymi.

Potrąceniu nadal podlegają świadczenia alimentacyjne w kwocie 354,43zł, obejmujące aktualną wysokość alimentów w kwocie 300,00zł oraz koszty opłaty komorniczej 54,43zł. W sumie koszty związane z potrąceniami alimentacyjnymi oraz zaliczką na podatek i składką zdrowotną powoduje potrącenie w kwocie 639,58zł. Odejmując tą kwotę od kwoty ustalonej po waloryzacji emerytury (1723,92zł minus 639,58zł) kwota emerytury do wypłaty wynosi 1094,34zł. Dodając do tego dodatek pielęgnacyjny – 208,17zł. otrzymujemy kwotę świadczenia do wypłaty 1292,51zł. czyli taką jaką ustalił ZUS w zaskarżonej decyzji.

Z tych względów i na mocy powołanych powyżej przepisów oraz na podstawie art.477¹⁴ §1 k.p.c. Sąd orzekł, jak w sentencji.